

פני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת לכו"ח "עין חמד" - מקהלת ציון

פרשת בראשית - אין עוד מלבדו

"בראשית ברא אלקים את השמים ואת הארץ" (בראשית א', א')

את המחלה או 'הייתה זו נהיגה ברשלנות' וכיו"ב.

הם מחפשים סיבות טבעיות ומסיחים דעת מהגזירה העליונה. על כן קבענו לעצמנו מנהג, להתכנס לאחר כל הלוויה, מתוך כובד ראש, לברך יחד בקול 'שהכל נהיה בדברו', ולהחדיר לליבנו שאין שום סיבה בעולם מלבד הגזירה של הבורא".

יסוד עמוק זה מבואר בהרחבה ובנוקבות בדברי הגאון רבי יחזקאל לוינשטיין זצ"ל: עיקר האמונה השלמה היא להכיר את השקר הנמצא ב'סיבות', ולהכיר שאין כל סיבה בעולם מלבד רצונו יתברך. לא רק להכיר את השקר, אלא להתנתק לחלוטין מן הסיבות האופפות את מהלכי מחשבות האדם, ולידע ולהתנהג על פי יסודות אלו שאין שום קיום ומציאות ל'סיבות', ו'כוחי ועוצם ידי' הוא הבל הבלים. זו עיקר עבודת האדם. לכן נתנו לנו התפילה והברכות, להשריש יסוד האין עוד מלבדו. (אור יחזקאל, אמונה, עמ' ס"ג).

יהי רצון שנזכה להסיר את מסך ה'סיבות', להשליך ייבנו על אבינו שבשמיים, וזכות אמונה פשוטה זו תעמוד לנו ולכל ישראל לרחמים ולישועה.

בברכת שבת שלום
הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
רב קהילת 'עין חמד'

שבת שלום

שבת	כנסת לבית	צאת לבית	יציאת חג
19:30	18:50	17:38	י"מ
19:28	18:51	17:55	י"א
19:29	18:50	17:47	י"ב
19:30	18:52	17:57	י"ג

הצלחה בגור

יצחק אריאל בן טובה
שמואל אימן בן אסתר זרי
מאיר ישראל בן רחל ברכה-
ליאור יהושע סומך וב"ב
יהודה אריה בן רחל ברכה
רון אברהם וב"מ
רחל ברכה בת פדילה דליה
נעם יצחק בן רחל ברכה
יוסף ליאור בן דליה אפרת-
שלמה ודנה דוד וב"ב
י.מ.ש. כדורי
שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב
עמית בן אהרון וב"ב
דני בן שושנה

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר
תרצה בתיה בת ימנה נינט
אילן בן ג'ולייט
אנאל חביבה בת שולמית
מיטל בת מלכה
טליה עדן אסתר בת שולמית
שירי ימנה בת שולמית
שושנה שירה בת סילביה
אברהם גורג'י בן דליה אפרת
סיון רבקה בת אלן אסתר

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי
שמואל אימן בן אסתר זרי
רחל מרים בת יהודית
דניאל בן שרה
נעמה בת יפה
אסף בן סופיה
דוד עומרי בן יהודית

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה
ימנה נינט בת סטיה-
מרדכי ניצרי בן פרחה-
סימני בת סוליקה
אורן בן אסתר
נעם יצחק בן רחל ברכה
שירה שילת בת אורלי
ליאור ישראל בן תמר חיה
מוריה שירה בת סילביה
אביתר חיים בן אוריין
יפה בת שרה-הצלחה ורפואה
משה בן נדימה
רפאל משה בן רחל
רחל ברכה בת פדילה דליה
רונית בת סבירה
רפאל אבידן בן תקווה
בנימין בן ברכה
נעימה בת שרה
נעם אלימלך בן אושרית-
ליאור בת פרידה
מאיה בת עדי
יהודית אסתר פראדל בת חיה-
ימנה
יפה בת פדילה דליה

בעולם שבו קל ללכת לאיבוד בתוך הסברים הגיוניים, מנגנוני ביטחון וסיבות טבעיות, האדם נדרש לחזור אל ההכרה החדה כי אין שום מציאות מלבד רצונו יתברך.

דווקא עכשיו, כשאנו פותחים מחדש את חומש בראשית ומשננים את פרשת בריאת העולם, ניצבת לנגד עינינו האמת הפשוטה:

בורא העולם שברא את היקום בששת ימי המעשה אינו מסתכל עליו מרחוק, אלא מנהל ומחדש אותו בכל רגע ורגע.

כאשר מבינים שהבריאה אינה הפקר, האשליה של חוקי הטבע מתפוגגת, ומתברר כי כל מה שמתרחש מסביבנו אינו אלא גילוי רצונו הישיר של אדון הבריאה.

מעשה מאלף ממחיש עד כמה קל לאדם למעוד ולהיתפס למציאות הדמיונית של ה'סיבות'. מדובר על תושבי עיירה אחת שהגיעו במחאה אל רב המקום, וקבלו בפניו על מנהג תמוה ומזעזע שהשתרש אצל אנשי החברה קדישא:

לאחר כל הלוויה היו מתכנסים החברים, מוציאים בקבוק משקה ולוגמים יחד "לחיים". התושבים טענו בזעזוע כי מדובר בקלות ראש ובזלזול חמור בכבוד המת.

הרב זימן את ראש החברה קדישא לבירור, ואז התגלתה תמונה שונה לחלוטין. ראש החברה קדישא השיב: "כבוד הרב, לדאבונו אנחנו נוכחים בהלוויות רבות ושומעים שוב ושוב דברי כפירה ממש מפי המלווים! אנשים עומדים ומסבירים מדוע האדם נפטר – 'הרופא טעה בתרופה', 'אנשי ההצלה איחרו', 'הוא קיבל

לרפואה שלימה לנוריאל בן אסתר
זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניצרי בן ימנה וגלית בת מסודי
להצלחת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב לרפואת הנפש והגוף של יהודה אריה בן רחל ברכה
לע"נ יוסף דהן בן רחמה ז"ל

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל
לעילוי נשמת תמר פורטונה בת מיסה ע"ה
לעילוי נשמת נחום בן כיריה ז"ל
לרפואה שלימה לאיידה חיה בת אסתר נועה בת אסתר ולילד אורי חיים בן שלי

שואל ומשיב בהלכה – בשר וחלב – תנורים – חלק א'

האם מותר להשתמש בתנור לאפיית מאכלי בשר וחלב?

שאלה:

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו פנחסי שליט"א מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

תשובה:

בתנורים כיום מצטברים בחלל התנור אדים. ייתכן שתקרת התנור דינה כמכסה של סיר, כיוון שהיא קולטת את האדים החמים. כשם שמכסה של סיר נעשה בשרי או חלבי מחמת האדים העולים אליו מן התבשיל ומתעבים על גביו, כך גם תקרת התנור. ממילא, כשם שלא ניתן להשתמש במכסה בשרי לסיר חלבי וכן להפך, כך לא ניתן להשתמש בתנור בשרי למאכלי חלב או בתנור חמץ למאכלי פסח בלי להכשירו.

אמנם, תקרת התנור וקרקעיתו מתחממות עד לחום של ליבון קל מגופי החימום הנמצאים מאחוריהם, ותוך כדי שימוש הזיעה נשרפת, וייתכן שדי בכך, אך דפנות התנור אינן מגיעות לחום כזה, ועליהן גם מצטברת 'זיעה'. בעיה נוספת היא שבתבשילים השוהים בתנור עם התקררותו, האדים העולים מן התבשיל בהחלט מתעבים על דפנות התנור, ולכן דין הזיעה כדין התבשיל המתבשל או הנאפה בו. בעת אפייה בתנורי 'טורבו', שבהם גוף החימום נמצא מאחור ולא בתקרת התנור, ודאי שהתקרה נחשבת כמכסה של סיר.

תנורי האפייה שבזמננו, שפתחיהם אטומים ודלתותיהם נסגרות היטב, יש מפוסקי זמננו שכתבו שצריך לחוש שמא במהלך האפייה עולה זיעה [אדים] מהמאכל ונבלעת בדופני התנור. **מקורות:** שו"ת אגרות משה (ח"א סימן מ). אומנם, בספר בדי השלחן (ביאורים סימן צב ס"ח ד"ה לכתחילה) הביא דעות הפוסקים הסוברים שמצד הדין אין לחוש לזיעה שבתנורים, מחמת כמה טעמים ונימוקים.

מי שיש לו תנור עם תא אחד בלבד, העצה היא שיקפיד להשאיר את התנור בחזקת פרווה, וכשירצה לאפות מאפה בשרי או חלבי, יכסה את המאכל היטב, וכך יישאר התנור בחזקת פרווה. אסור לבשל או לאפות בתוך תנור אפייה סגור מאכלי בשר ומאכלי חלב יחד באותו תא שבתנור, אף אם הבשר והחלב בתבניות נפרדות, מכיוון שהאדים היוצאים מהם מתערבבים ומטריפים את האוכל וגם את התנור. **הערה:** האדים מוליכים טעם מאחד לשני ואוסרים. ראה שו"ע (יו"ד סימן קח ס"א) וברמ"א שם. אולם לענין בדיעבד, כאשר עברו והשתמשו בתנור אחד גם בתבנית חלבית וגם בתבנית בשרית, באופן שאחד מהם עם רוטב, במקום צורך גדול יש להקל. אך אם שתי התבניות עם רוטב, יש לאסור אפילו בדיעבד. כן העלה בשו"ת מנחת דניאל ח"א (חי"ד סימן עה).

שְׁתִּיקָה וִישׁוּעָה

להלן סיפור המעובד מתוך הגיליון 'השגחה פרטית', המלמדנו כי כאשר אדם שותק בשעת מריבה – הוא זוכה לישועות. להלן הסיפור מפי בעל המעשה: באותו בוקר הרגשתי לחוץ ממש. בעוד כמה ימים יכנס החג, ובצהריים, כשאחזור מהכולל ורעייתי תשאל האם יש לנו כסף לקניות, לא אדע מה להשיב. החלטתי לנסות להשיג הלוואה כדי שיהיה לי מענה עבודה. לא התכוונתי להפריע לאיש בלימודו, ולכן נכנסתי לחדר הקפה. פגשתי שם אברך שהכין לעצמו משקה, ושאלתי אותו: "יש לך אולי כסף להלוות לי?". הוא התנצל שלא. תוך כדי דיבור נכנס אברך נוסף לפינת הקפה, ובתנועות פזיזות החל להכין לעצמו משקה חם.

"תיזהר!", קראתי לעברו. "הקפה עומד להישפך!", הזהיר אותו חברי. "יהיה בסדר", טען, ורגע אחר כך **הקפה נשפך – ישר עליי. הכתם הספוג נחת על הציצית החדשה שלי, ציצית צמר יפה שחידשתי באותו בוקר!** מצבי הכלכלי היה דחוק מאוד, והציצית הזו עלתה לי דמים מרובים. עד שקניתי אותה ועד שזכיתי לחדש אותה – הנה היא כבר מוכתמת בכתם מכוער. האברך ששפך את הקפה נבון מאוד. הוא כבר למד את הלקח, ואני, שראיתי כמה אכפת לו וכמה אינו יודע מה לעשות עם עצמו, ריחמתי עליו. הסתכלתי על הציצית כדי לאמוד את הנזק, והוא אמר לי בבושה: "אני יודע שהרסתי לך. כמה אני צריך לשלם?". רציתי לומר לו מילים כדורבנות על כל התנהגותו הפזיזה, ואולי גם להודיע לו ששום תשלום לא יכפר על עוגמת הלב והבושה, אך **הקב"ה נתן לי כוחות: בלמתי את פי ולא שחררתי מאומה. "זה בסדר", אמרתי לו, "אני כבר אסתדר"**.

שטפתי את הכתם במים והצלחתי לעמעם אותו מעט. חזרתי להיכל הלימוד ותהיתי מה לעשות. הרי כל מטרתי בכניסה לפינת הקפה הייתה להשיג הלוואה, ואם לא הצלחתי שם – אולי כדאי שאפנה ללומדים אחרים? **באותו רגע פנה אליי אחד האברכים האמידים בכולל. הוא אינו נוהג לחלק כספים, אך הפעם, 'משום מה', הוציא שטר של 500 שקלים, הושיט לי ואמר: "שיהיה לך להוצאות החג". ואני ידעתי: זכותו 'הבולם פיו בשעת מריבה' היא שעמדה לי, ובזכות האיפוק- הגיעה הישועה.**

רְפוּאָה טְבֵּעִית- כָּאֲבִי בְּרָכִים- כְּשֶׁהַמִּפְרָק מִבְּקֵשׁ תְּשׁוּמַת לֵב

כאבי ברכיים יכולים להופיע בכל גיל ולהיגרם ממגוון סיבות. לעיתים מדובר בשחיקה טבעית של המפרק, ולעיתים בעומס חוזר, פעילות גופנית מאומצת, פציעה ישנה, חולשת שרירים או משקל עודף המעמיס על הברכיים. אף גם אנשים רזים ופעילים עלולים לסבול מכאבי ברכיים בעקבות חוסר איזון בשרירים, יציבה לא נכונה או שינויים במבנה כף הרגל וההליכה.

חשוב להקשיב לגוף ולא להתעלם מהכאב, במיוחד כאשר הוא חוזר על עצמו או מגביל את התנועה ואת איכות החיים. (גב' אליס אוליאל, נטרופתית ורפלקסולוגית- 0775343667)

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט?"

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה.

בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

קו לעניית 'אמן' ו'אמן יהא שמיה רבה' לאחר שיעור תורה- בזמן אמת מספר פעמים ביום 02-313-7905

העלון נמצא בחובות גדולים. בעל בית-הדפוס העלה את מחיר ההדפסה בבת אחת ב-220 ₪ לכל הדפסה

מי שיוכל לעזור, תבוא עליו ברכת טוב. למעוניינים לעזור נא להתקשר 052-7652084 או לשלוח מייל PnineEH@gmail.com

מינויים

לקבלת העלון חנים במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון,

חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084

כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 א.ת.ד. 83375. משרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי

בטל' 052-6329144

(הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים- האדמו"ר הרב יוסף אונגאר זצ"ל

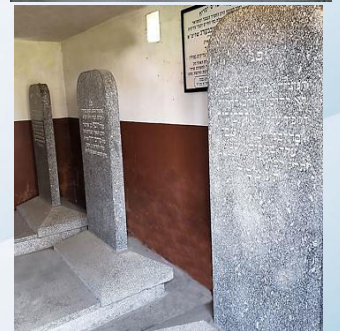


האדמו"ר הרב יוסף אונגאר מדאמבראווא זצ"ל- נולד בשנת ה'תק"ס (1800) לערך. כבר מילדותו ניכר כי לגדולות נוצר והיה חשוב במאוד בעיני הצדיק ר' יעקב יצחק הורביץ (ה'חזנה מלובלין). רבינו ינק תורה מאביו הגדול שמילא כריסו בש"ס ופוסקים ובכל מכמני התורה. כשהיה כבן שבע, זכה להסתופף בצילו של ה'חזנה מלובלין'. לאחר נישואיו ישב בבית חותנו ולמד הרבה תורה ממנו בנגלה ונסתר. בשנת ה'תקע"ה (1815) התחיל לשמש כרב ואב"ד קוז'ניץ, תפקיד שמילא למעלה מעשרים שנה. לאחר פטירת אביו בז' שבט ה'תר"ג (1843) מילא את מקומו כאדמו"ר בדאמבראווא. עד מהרה התפרסם כמקובל גדול בחכמת הנסתר. רבים פנו אליו ונושעו בישועות ורפואות לרוב. ענוותן. היה מדוכא בייסורין. נפטר ב-ב' חשוון ה'תרכ"ז (1866). חי כ-66 שנים. ציונו בדאמבראווא.



סבא (מצד אביו): הצדיק ר' צבי הירש (התפרנס במסחר היין. ר' יעקב יצחק הלוי הורביץ [ה'חזנה מלובלין] העיד עליו כי בשעה שמדד יין לקונים, ייחד ייחודים עילאיים כמו שייחוד הראשונים בשעת התפילה). **אביו:** האדמו"ר ר' מרדכי דוד (מייסד חסידות דאמבראווא והאדמו"ר הראשון בשושלת). **אמו:** מרת חיה שרה. **אשתו:** מרת גיטל (בת הרה"ק ר' משה אליקים בריעה מקוז'ניץ ה'באר משה', בן הרה"ק ר' ישראל הופשטיין [המגיד מקוז'ניץ]; נישאה לו בצום גדליה ה'תקע"ה [1814]). **ילדיו:** הגאון ר' ישראל אלימלך מזאבנא (מילא את מקום אביו בדאמבראווא ולאחר מכן כיהן כאדמו"ר בזאבנא), מרת מירל גאולה (נישאה להרה"ק ר' מאיר רובין מגלאבוב), בתו (נישאה לרה"ק ר' יהודה הכהן הארטשטיין-רפפורט). **מרבותיו:** האדמו"רים אביו ר' מרדכי דוד, ר' יעקב יצחק הלוי הורביץ (ה'חזנה מלובלין), ר' ישראל הופשטיין (המגיד מקוז'ניץ), ר' אשר ישעיה רובין מרופשיץ, ר' ישכר דב מרדושיץ-ברון (ה'סבא קדישא'), ר' חיים מאיר יחיאל שפירא (השרף ממוגלניצא), ר' משה אליקים בריעה הופשטיין מקוז'ניץ (בעל 'באר משה').

במשך הזמן יצאו לו מוניטין בעולם כבעל מופת נפלא שגזר אומר ופעל ישועות כבירות לאנשים שהיו צריכים תשועה. אחד מחסידיו הרה"ח ר' משה יהודה ביגלייזן חלה קשות. הוא שלח פתקא לרבינו והצדיק השיב במכתב שבו הבטיח לו רפואה במהרה, כשהוא מוסיף בתוך הדברים: "כעלות המנחה נתקבל מבוקשך". מיד אחרי כן התרפא והבריא בשלימות. אבל לא ארכו הימים, והוא בלם פיו מלהבטיח ישועות עקב מעשה שהיה: היו שני חסידים שנהגו לנסוע לצדיק הרב אריה לייב ליפשיץ ה'אריה דבי עילאי'. כששמעו אודות רבי יוסף, הם התחילו לנסוע לדאמבראווא והפסיקו לנסוע ל'אריה דבי עילאי'.



פעם אחת ה'אריה דבי עילאי' שאל את משמשו: "איפה הני תרי אינשי?". השמש ענה: "הרבי יודע כי קמו כעת רביים חדשים עם מופתים והם מושכים את הקהל להיפרד מרבותיהם ולהידבק בהם". כששמע זאת ה'אריה דבי עילאי' הוא כעס. עמד שם איש אחד מדאמבראווא, והאיש הלך וסיפר את הדבר לרבינו. הצדיק נסע תיכף ומיד עם עשרה אנשים כדי לרצות את ה'אריה דבי עילאי' ולהפיס את דעתו.

כשרבינו הגיע לשם הוא דיבר עם ה'אריה דבי עילאי'. בתוך דבריו אמר לו: "היו לי ארבעה רביים ומכל אחד מהם למדתי דבר מה. עם כל זה אם הדבר אינו מוצא חן בעיני כבוד מעלתו, אז אניח את שרביט ההנהגה". ה'אריה דבי עילאי' התפייס עם רבינו ואמר: "חס ושלום, חס ושלום, השטן רצה לעשות פירוד בין רעים כמונו, אשר אביכם היה ידד נאמן לנו ומה טוב עשיתם שבאתם להשוות את הדבר על צד היותר טוב". בכל אופן מאז רבינו השתמט ומשך את ידו ככל האפשר מלהעניק ישועות ומופתים.



הרה"צ רבי משה מקשאנב (בן הרה"ק רבי דוד מקשאנב ז"ע) שהיה חתן הרה"ק רבי ישראל אלימלך (בן הרה"ק רבי יוסף) העיד שראה פעם שבאה לרבינו אישה שנפטרה מכבר, והייתה לבושה בבגדי כבוד. זמן מה לאחר מכן הרהיב עוז בנפשו והביע תמיהתו בפני רבי יוסף: "מאין לאישה מתה מלבושים כאלה, והלא נקברה בתכריכים ולא בבגדים?", רבינו דחה אותו ואמר: "לא מעלה ולא מוריד שתדע את העניין עכשיו. ברבות השנים תבין אותו מעצמך".

הדיין מזאבנא הגאון ר' ראובן שהיה עד ראייה סיפר: פעם בליל ראשון של חג סוכות עוד לפני שרבינו הגיע לסוכה נכנס לשם כלב גדול וישב במקום המיועד לכיסאו של רבינו. החסידים ניסו להבריח את הכלב אבל הוא לא קם ולא זע עד שקראו לנכרי והוא הרים את הכלב והוציא אותו החוצה. הם סגרו את דלת הסוכה כדי שהכלב לא ייכנס לשם שוב. לפתע הכלב קפץ דרך החלון ושוב ישב במקום הראשון. עברו מספר רגעים ורבינו נכנס לסוכה. מקורביו סיפרו לו אודות הכלב. רבינו אמר: "הניחו לו אל תתגרו בו. עוד מעט ומעצמו יעזוב את הסוכה". רבינו ניגש למקומו, הרכין את עצמו אל הכלב ולחש: "אני מוחל לך במחילה גמורה. לך למנוחתך".

מיד הכלב קם ויצא מהסוכה. החסידים דנו במראה זה והבינו כי נשמה כלשהי התגלגלה בתוך הכלב, והיא הייתה צריכה את סליחת רבינו בשל מעשה שעשתה נגדו. לאחר הקידוש רבינו סיפר על אביו הקדוש שהתכוון לנסוע להונגריה לצורך מסחרו, אולם מישהו גנב את כל כספו ואז נאלץ בעל כורחו לעזוב את עסקיו. הבינו הנוכחים שבכלב הייתה מגולגלת נשמת האיש שגנב את הכסף של אביו ועל ידי כך שרבינו, שהוא יורשו של אביו מחל לו, מצאה הנשמה את תיקונה ועזבה את הסוכה כשהיא מתוקנת. הם גם הבינו עד כמה גדול רבינו ולא יזו מדרגה הגיע, שראה והבין מדוע הכלב הגיע אליו ולא יזה תיקון הוא זקוק.

רבינו היה מושלם במידות טובות ובפרט במידת הכרת הטוב. היה איש פשוט אשר כל עש"ק לקח את מלבושיו של רבינו למקווה ונשא אותם עבורו ושימש אותו. בשביל כך רבי יוסף נתן לו ראשון את השריירים בעש"ק בסעודה. פעם אמר בנו שעל ידי כיבוד זה שאביו מכבדו, יכול האיש לאבד קצת משכרו לעוה"ב ושכרו יתמעט. רבינו השיב: "אינו כן, משום שאני חייב להכיר לו טובה בשביל החסד שלו. אם כן, אני נותן לו משלי, שאני חייב לו, והקב"ה ייתן לו את שלו, מה שחייב לו".

הסיפורים מעובדים מתוך 'נאמנו מאד'

השבת היא מקור הברכה



שקיבל על עצמו לשמור שבת, הוא לא רוצה לחלל אותה – אבל זה הקונה הרציני היחיד שהגיע אליו! אם ישלח אותו, עלול הוא לפשוט רגל ולהיתקע עם הבניין הבלתי מבוקש הזה!

כשהשמש גלשה מטה, הוא הצליח להגיע לידי החלטה. הוא קם ממקומו, והודיע לקונה שצר לו, אבל עליו לעזוב, והוא רשאי לעשות בעניין כהבנתו. **הקונה התרגז ועזב את המקום שלא על מנת לשוב.**

היהודי הספיק להגיע הביתה דקות ספורות לפני השקיעה. הוא הניח את המוקצה שבכיסיו, והלך לבית הכנסת להתפלל קבלת שבת.

בעודו אומר את המילים **"לקראת שבת לנו ונלכה כי היא מקור הברכה"**, עברה בו מחשבה עגומה: איפה הברכה? הרי הפסדתי כעת את הקונה היחיד שהיה לי. אחד ומיוחד שהתקדם לשלב כה רציני במשא ומתן! מן הסתם בעוד שעה אחת, לכל היותר, כבר היינו מגיעים לסיכום טוב...

הוא חיזק את עצמו והרגיע את סערת רוחו, מתוך החלטה שאינו מתלונן, אלא רק שמח לקיים את מצוות ה' כפי שצריך. ובכוחות מחודשים החל לשר: **"כי היא מקור הברכה"**, כשהוא באמת ובתמים מאמין למה שהוא אומר.

השבת חלפה, הקונה נעלם מבלי להותיר עקבות, והבניין עמד ברשותו עוד זמן רב ללא ביקוש, כשהוא מתקשה לעמוד בתשלומי המשכנתא המכבידים.

יום אחד פקדה את מקסיקו סיטי רעידת אדמה קשה. באזור כולו התמוטטו מבנים רבים ובניינים שנבנו שנים רבות קודם לכן. הבניין היחיד שנותר על עומדו היה הבניין שלו, אשר שופץ זמן קצר קודם לכן, ונעשו בו כל חיזוקי הבטון הנדרשים...

על הבניינים שהתמוטטו נמנו גם חלק מבנייני הממשלה, מה שגרם למצב שבו הממשלה חיפשה בדחיפות בניינים חלופיים לצורך המשך העבודה.

תוך זמן קצר פנו אליו והציעו לקנות ממנו את הבניין במחיר של פי חמש מן הסכום שאותו הציע לו הקונה ההוא... כך הראה לו הקב"ה שאכן השבת, שאותה התעקש לשמור, הייתה עבורו מקור של ברכה!

להלן סיפור מופלא המעובד מתוך **'שש באמרתך'**. יש בסיפור זה כדי להראות לנו כי השבת היא מקור הברכה.

בשנת ה'תשמ"ח (1988) יהודי במקסיקו החליט להשקיע בנדל"ן. מומחים יעצו לו לחפש בניין ישן, לשפץ אותו, ולאחר מכן למכור אותו ביוקר. הוא החליט ללכת על זה.

לא היה לו הון עצמי, ולצורך הקנייה והשיפוץ הוא נאלץ ליטול הלוואות ומשכנתאות. כדרכם של שיפוצים, שהם הוצאה מתגלגלת שהולכת ותופחת, גם השיפוץ הזה התברר כהרבה יותר יקר מן התכנון הראשוני.

הבניין היה ישן. כשהתחילו להרים את המרצפות התגלו בעיות קשות. היה צורך לחזק את הבניין בחיזוקים של בטון ועמודים, והדבר ייקר את הבנייה באופן משמעותי.

כאשר הסתיים השיפוץ הוא היה לחוץ מאוד למכור את הבניין במהירות. חבל היה לו על כל יום שבו הוא משלם ריביות על המשכנתאות שלקח.

למרבה הצער, למרות כל מאמציו, שום קונה פוטנציאלי לא התעניין בקניית הבניין. באותה תקופה הוא התקרב לשמירת תורה ומצוות, וקיבל על עצמו להתחזק בשמירת השבת.

כעת נשען על אביו שבשמיים, ונשא תפילה אל ה' שיעזור לו למצוא קונה טוב. והנה סוף סוף הגיע קונה, משקיע מצרפת. הוא בא לראות את הבניין, וביקש לשבת איתו למשא ומתן.

הפגישה נקבעה ליום שישי בשעות הבוקר, מתוך מחשבה שתסתיים עד הצהריים, אלא שהקונה לא היה רגוע.

הוא ביקש לראות את אישור המהנדס, ועבר בעיון רב על כל מסמכי הבנייה, על אישורי הטאבו ועל כל הטפסים שהיו קשורים לקנייה ולשיפוץ. השעה הלכה והתאחרה, והמוכר נעשה לחוץ מרגע לרגע. בעוד זמן לא רב תשקע השמש ותיכנס שבת!

הוא ניסה לזרז את הקונה ולהציע שישבו בפעם אחרת, אך הלה התרגז: **"אני קונה כאן בניין במיליוני דולרים! אתה לא תעז להגביל אותי בזמן! לא מעניין אותי שבת או לא שבת. אני צריך את כל הזמן שאני רוצה!"**

היהודי נשך את שפתיו. שבת היא מקור הברכה, ואחרי

מִיֵּיחָה "פְּרָאשִׁית" מְרַכֶּקֶת מִשְׁתֵּי מִיֵּיחָם "יֵרָא עֲפֹת"

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל
פואד אברהם בן רג'נה ז"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל
יצחק יצחק בן רחל ז"ל דהבה בת שושנה רייזל ע"ה
אברהם בן יונה ז"ל עמירם בן דבורה ז"ל
סעידה בת תופחה ע"ה ר' שאול בן סילביה זצ"ל
שני בת שמעון ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל
יוסף בן מרים נוסרת ז"ל חווה בת יעקב צבי ע"ה
יעקב בן אסתר ז"ל אסתר בת גולה גאולה ע"ה
אביגדור בן ג'וליה ז"ל יוסף בר סעדה ז"ל
רחל רפאת בת השמת ע"ה שלום בן אסתר ז"ל
מרים בת שרה ע"ה אריה בן מרים ז"ל
פבי מלכה בת מזל ע"ה אלון בן סעדה ז"ל
נעמי בת כותן ע"ה אילנה (מחורזה) בת שרה ע"ה
משה בן רוזה ז"ל מאיר בן נעמי ז"ל
סעדה בת בסה ע"ה שפיה בת פסיה ע"ה
בתיה (מרדה) בת שמחה ע"ה שרה גבריאל בת נאוה ע"ה
יוסף יחזקאל בן אסתר ז"ל שמעון בן ג'וליה ז"ל

לע"נ

תנצב"ה

הרב עובדיה יוסף בן גורג'ה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל
רחמים בן רחל ז"ל אליהו אליאס בן אלגריה ז"ל
חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל שמואל בן רבקה ז"ל
ר' עוליאלי ישועה בן סטה מקנין זצ"ל רפאל בן אסתר ז"ל
אביחי בן אסתר ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל
יצחק בן פנינה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל
חי זידי בן קלרה ז"ל קסאנש בת דג'טו ע"ה
ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה
אסתר בת נעמי ע"ה שרה בת נרקיס ע"ה
ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל יעקב בן סלימה ז"ל
אורה בת נעמה ע"ה ספירנס תקווה בת נעמה ע"ה
מישא אסתר בת זהרה ע"ה יהודה בן סעידה ז"ל
מסעוד בן יקוט ז"ל עפאת בת השמת ע"ה
רחמה בת מסעודה ע"ה חיים חמוטל בן רינה ז"ל
סעידה בת תופחה ע"ה ישראל בן חיים משה גרשון ז"ל
אליהו בן חיים משה גרשון ז"ל נעמה בת שרה ע"ה
נועה בת עישה ע"ה דיניאל בן מיה ז"ל